

Petőcz András

Futottam mindig

egyre és másra csak futok, futottam is mindig,
elindulok valahonnan, azt remélve, hogy egyszer
valahova és valamikor majd megérkezem,
egyre és másra csak rohanok

valaki azt mondja, helyesen teszed, amit,
helyesen cselekszel, éppen ideje volt,
valaki azt mondja, rosszul tetted, amit,
azt amit tettél, nem volt időszerű

egyre és másra csak futok, mintha valaki,
igen, valaki üldözne engem, vagy mintha nem lenne időm,
és nincsen is már időm, azt gondolom, nincsen,
kifogytam mindenből, amit még időnek hívunk

valami szaladás van bennem, örök nyugtalanság,
nem mondja senki, hogy pihenjek meg egy pillanatra,
nem marasztal senki, hogy pohár borral koccintson velem,
nincsen senki, aki azt mondaná, hogy futottál már eleget

nagy néha elzuhanok futásom közben, elesek olykor,
sokszor fáj is ez a zuhanás, alig-alig tudok utána lábra állni,
de aztán megyek tovább, futok, mint a bolond,
aki nem is nagyon tudja, mit is tesz éppen, és minek

igen, egyre és másra csak futok, futottam is mindig,
elindultam valahonnan, örökké azt remélve,
hogy valahova végre megérkezem,
egyre és másra csak rohanok

What A Wonderful World

Louis Armstrongnak, Somlyó Zoltánnak

what a wonderful world, hallod valahonnan,
egészen mélyről, valaki szól,
what a wonderful world,
mondja valaki, az ég kék, tavasz van megint,
és elmúlik minden, ami szomorúság,
micsoda csoda, csodálatos világ –

újra bizsergek, és szól a trombita, késő van már,
éjjel megyek haza,
az utcánkban,
ahol végigmegyek,
békevirágok a szürke kövek, nézem az időt,
hajnali három óra, és csak annyit mondok,
Isten, Istenem, vezess a jóra,
csillagok néznek,
rosszallják talán, hogy hajnalban megyek haza,
ezen az éjszakán –

züllenem, hullanom, rendeltetett,
Istenem adj nekem védő kezet,
what a wonderful world, suttogom magamban,
hangosan, ha mondanám, elvesznék a zajban,
micsoda világ, mennyire jó az, hogy itt vagyunk újra,
hogy itt a tavasz, hajnalban térek hazafelé,
sehol egy lélek, sehol egy lélek –

a gyönyörű világban, hogy itt lehetek,
még akkor is jó, ha züllenem, hullanom rendeltetett,
köszönöm Isten, ha törődsz velem,
akkor, ha átölelsz, és köszönhetem,
de köszönöm azt is, ha megversz, Uram –

what a wonderful world, mondom, mondogatom,
mert érzem, hogy valakinek velem még dolga van,
nem hullok ki a világból, dologtalan,
köszönöm azt is, ha szeretsz, Uram,
és köszönöm azt is, ha megversz, Uram –